

Я чоловік.

Такий звичайний, що аж смішно —

Ріка кришталева у смердючих берегах,

Віки шелестять надо мною крилами.

Тремтіння і жах

Перетоплюю на сміливість у своїх гамарнях,

Слухаю шуми вітру, машин і дихання коханої жінчини;

Бачу хмари, землю, димарі, звірів і людей;

Мацаю речі, нюхаю запахи:

Я такий звичайний, що аж смішно.

І день мій розцвітає, як лотос.